

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. II. Veritas Divina in documentum posteris, quanta sit vanitas corum omnium, quæ Mundus amat, & insequitur; Narciso emortuo epitaphium erigit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

§. II.

Veritas Divina in documentum postoris, quanta sit vanitas eorum omnium, quæ Mundus amat, & insequitur; Narcisso c-mortuo epitaphium erigit.

SENTENTIA.

Væ Mundi amatoribus, tenebras vident, tenebras diligunt, tenebras approbant, de tenebris euntis in tenebras; cadunt apertis oculis, & descendunt in infernum viventes. In Soliloquiis.

Momento transit purpura rosarum,
Vix nascitur, stipatur vi Spinarum,
Crudele momentum floris venustas
Regnat in hortis celeres calendas,
Vix nata, jam cadit, dum nascitur;
Jam sternitur:

Non durat sæculum.

Narcisso formam rapuit momentum,
Fatale fit formosa frons figmentum.
Ne crede fronti, purpura pallorem,
Crudelem amor induet dolorem,
Si potes, recede, dum tempus est,

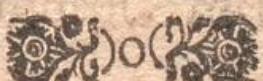
Ah! steriles calores
desere.

Cur-

Fla nmas Narcissi brevitas amoris
 Crudeli stravit fulmine doloris,
 Fu ore pari se amat, se odit.
 Errore pari se quærit, se fugit:
 Sic amor; & dolor cor lancingant,
 Spem vulnerant,
 Nec vota satiant.

Crudelis forma perdidit Narcissum,
 Brevissima voluptas fert cupressum,
 Fons fit sepulchrum lugubre flamarum,
 Breve ver carpit muricem rosarum.
Amoris rebellis fax cærulum
 Sub tumulum
 Narcissum fulminat.

Non unda flamas sopiet amoris
 Fortissima arcani vi tortoris
 In undis ardet pectoris Tyrannus,
 Pacem recusat proditor arcanus.
 Sic pugnat, ut vincat,
 Sic spoliat, ut auferat
 cordis victoriam.

LIBER II.